अहन्त्ववध्यो मम चापि मातुलः प्रशाधि राज्यं सह पाण्डवैश्चिरं। धनञ्जयः शाम्यति वारितो मया जनार्द्दनो नैव विरोध मिच्छति।

युधिष्ठिरो भूतहिते रतः सदा वृकोदरोऽस्मद्वशगस्तथा यमौ। त्वया तु पार्थैश्च कृते च सम्विदे प्रजाः शिवं प्राप्नुयुरिच्छया तव।

व्रजन्तु शेषाः स्वपुराणि बान्धवा निवृत्तयुद्धाश्च भवन्तु सैनिकाः। न चेद्वचः श्रोष्यसि मे नराधिप ध्रुवं प्रतप्तोऽसि हतोऽरिभिर्युधि।

इदञ्च दृष्टं जगता सह त्वया कृतं यदेकेन किरीटमालिना। यथा न कुर्य्याद्बलभिन्न चान्तको न चापि धाता भगवान्न यक्षराट्।

अतोऽपि भूयान् स्वगुणैर्धनञ्जयो न चातिवर्त्तिष्यति मे वचोऽखिलं। तवानुयात्राञ्च सदा करिष्यति प्रसीद राजेन्द्र शमं त्वमाप्नुहि। ४५१५

ममापि मानः परमः सदा त्वयि ब्रवीम्यतस्त्वां परमाच्च सौहृदात्। निवारयिष्यामि च कर्णमप्यहं यदा भवान् सप्रणयो भविष्यति।

वदन्ति मित्रं सहजं विचक्षणास्तथैव मात्रा च धनेन चार्ज्जितं। प्रतापतश्चोपनतञ्चतुर्व्विधं तदस्ति सर्व्वं तव पाण्डवेषु।

निसर्गतस्ते तव वीर बान्धवाः पुनश्च मात्रा समवाप्नुहि प्रभो। त्वयि प्रसन्ने यदि मित्रतां गता हितं कृतं स्याज्जगत स्त्वयाऽतुलं।

स एवमुक्तः सुहृदा वचो हितं विचिन्त्य निश्वस्य च दुर्म्मनाऽब्रवीत्। यथा भवानाह सखे तथैव तन्ममापि विज्ञापयतो वचः शृणु।

निहत्य दुःशासनमुक्तवान् वचः प्रसह्य शार्द्दूलवदेष दुर्म्मतिः। वृकोदरस्तद्धृदये मम स्थितं न तत्परोक्षं भवतः कुतः शमं। ४५२०

न चापि कर्णं प्रसहेद्रणेऽर्ज्जुनो महागिरिं मेरुमिवोग्रमारुतः। न चाश्वसिष्यन्ति पृथात्मजा मयि प्रसह्य वैरं बहुशो विचिन्त्य।

न चापि कर्णं गुरुपुत्र संयुगादुपारमेत्यर्हसि वक्तुमच्युत। श्रमेण युक्तो महताऽद्य फाल्गुनस्तमेष कर्णः प्रसभं हनिष्यति।

तमेवमुक्त्वाऽप्यनुनीय चासकृत् तवात्मजः स्वाननुशास्ति सैनिकान्। समाहिताभिद्रवताहितान्मम सबाणहस्ताः किमु जोषमासत।

इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि अश्वत्थामवाक्ये अष्टाशीतोऽध्यायः॥ ८८॥

॥ सञ्जय उवाच॥ तौ शङ्खभेरीनिनदे समृद्धे समीयतुः श्वेतहयौ नराग्र्यौ। वैकर्त्तनः सूतपुत्रोऽर्ज्जुनश्च दुर्म्मन्त्रिते तव पुत्रस्य राजन्।

यथा गजौ हैमवतौ प्रभिन्नौ प्रवृद्धदन्ताविव वासितार्थे। तथा समाजग्मतुरुग्रवीर्य्यौ धनञ्जयश्चाधिरथिश्च वीरौ। ४५२५

बलाहकेनेव महाबलाहको यदृच्छया वा गिरिणा यथा गिरिः। तथा धनुर्ज्यातलनेमिनिःस्वनैः समीयतुस्ताविषुवर्ष वर्षिणौ।